

Naturvårdsverket
Registrator

Öster Malma 14 05 09

NV-01829-14

Jägareförbundets remissvar på Naturvårdsverkets förslag till ändrade föreskrifter för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn

Svenska Jägareförbundet ("förbundet") får härmed avge följande yttrande.

Sammanfattning

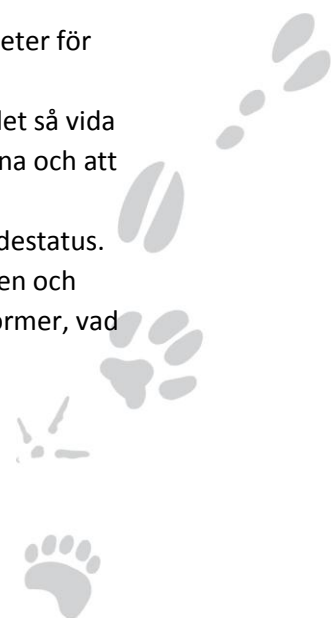
- Förbundet vill särskilt betona det gedigna och systematiska arbete som sedan 2005 klarlagt eventuella effekter av en åteljakt på björn. Det idag föreliggande beslutsunderlaget är unikt och synnerligen heltäckande.
- Åtelgruppens arbete har med övertygande resultat visat att det är möjligt att genomföra en åteljakt utan de olägenheter (habituering, ökad risk att skjuta honor från ungar etc.) som användes som argument för att stoppa åteljakten. 2001. Mot den bakgrunden är det angeläget att tillåta denna jaktform igen.
- Beslutet bör formuleras utifrån att Länsstyrelsen, om särskilda skäl föreligger, kan besluta om inskränkningar i åteljakten. Inte som nu att de har möjligheten att tillåta åteljakt. Mot bakgrund av det gedigna underlaget ska åteljakt behandlas som vilken annan etablerad jaktform som helst.
- Vad gäller jakttider är det förbundets bestämda uppfattning att en regionalisering av förvaltningen också måste innebära så stora möjligheter för de regionala myndigheterna som möjligt att anpassa sina jakttider till målsättningar och regionala förutsättningar. Därmed förordar förbundet så vida ramar, vad gäller jakttidens början samt slut, som möjligt i föreskrifterna och att anpassning av jaktens start samt slut görs på den regionala nivån.
- Björnstammen har idag med bred marginal uppnått gynnsam bevarandestatus. Därför bör föreskrifterna så långt som möjligt avdramatisera björnjakten och därmed samordnas i så hög utsträckning som möjligt med andra jaktformer, vad

Svenska Jägareförbundet

Öster Malma, SE-611 91 Nyköping · Tel: 0155-24 62 00 · Fax: 0155-24 62 50

Plusgiro: 152292-9 · Bankgiro: 566-6755 · Org. nr: 802001-6658

www.jagareforbundet.se

gäller såväl krav på åtlingens genomförande som till exempel kraven för att friskförklara ett påskjutet vilt. Såväl Jaktlagen som Jaktförordningen fungerar väl vad gäller övrig jakt, ska man i föreskrift reglera en specifik jaktform ska detta vara synnerligen väl motiverat. Dyliga rationella motiv saknas för flera av föreskriftens förslag.

- Svensk rovdjursförvaltning tenderar att bli allt mer detaljreglerad och därmed allt mer kostnads- och resurskrävande. Det bör vara samhällets mål att så långt som möjligt minimera onödig byråkrati och detaljregleringar. Björnstammen har med stor marginal uppnått gynnsam bevarandestatus och förvaltningen har därmed gått från ett bevarande till ett förvaltande. Till exempel ser förbundet inget behov av anmälan eller återrapportering från åtlar. Eventuellt skjutna björnar besiktigas och då garanteras möjligheten att kontrollera åteln.

Specifika synpunkter på föreskrifterna

§§ 4 & 5

Vår svenska björnstam har idag med mycket bred marginal uppnått gynnsam bevarandestatus och björnjakten är en mycket väl fungerande jakt. Det finns således inga objektiva eller sakliga skäl att kraftigt inskränka jaktmetoder och medel vad gäller just björnjakt längre. Björn bör jagas på samma sätt som övriga viltarter. § 27 i jaktlagen anger bl.a. att jakten ska bedrivas så att inte viltet orsakas onödigt lidande. Denna paragraf är straffsanktionerad med böter och någon särreglering behövs inte vad gäller björn.

§ 4

Kravet på fredning av björnhona som åtföljs av ungar m.m. har enbart lett till rättsosäkerhet och rättsförluster. Många jägare har varit rädda för att överhuvudtaget skjuta björn av rädsla för komplicerade och omotiverade rättsprocesser. Lakterande björnhonor har regelmässigt beslagtagits men i inget fall har någon ansetts agerat felaktigt. När jägaren då ska ha tillbaka sin egendom har skinnen och köttet förstörts utan att staten har kompenserat de rättmätiga ägarna. I många fall har kraniet behållits av staten trots att staten inte är rättmätig ägare. Detta förfarande måste upphöra. § 4 ska således upphävas eller i vart fall skrivas om så att vilka djur som får fällas blir en rekommendation i sin helhet.

§ 5

Särregleringen av hundar för björnjakt fyller ingen funktion utan § 27 i jaktlagen hanterar frågan. § 5 ska således även den upphävas eller omvandlas till en rekommendation i sin helhet.

§ 6

b. Att jakt vid/runt åtel bara ska få ske från en åtel som är anmäld in till Länsstyrelsen innebär en onödig och kostsam administration. Det räcker mer än väl med en kontroll vid besiktning av fälld björn. Om anmälan av åtelplats ändå måste göras till länsstyrelsen måste den sekretessbeläggas på grund av risk för sabotage.

c. Förbundet ser ingen vinst med att tillstånd ska ges för åtling. Tillstånd innebär enbart kostsam prövning och administration. Den som anlägger en åtel måste oavsett följa uppsatta villkor. Denna punkt faller automatiskt om kravet på anmälan tas bort helt i enlighet med vad förbundet förordar ovan.

e. Förbundet anser att följande skrivning bör tas bort:

”Det är åtelansvarigs ansvar att kontakta eventuellt andra personer som under aktuell period bor inom 2000 meter från åteln och upplysa dessa personer om åtelverksamheten”

Det är oklart hur sådan information ska ske och hur den åtelansvarige överhuvudtaget ska få kunskap om sådana personer. Då åtel kan läggas ut för annat än björnjakt även i björnområden innebär detta en onödig skrivning.

§ 6, i första villkoret efter punkten f sägs följande:

- Jakt efter björn med hjälp av åtel är endast tillåten vid platser som iordningställts i enlighet med de villkor som gäller vid åteljakt efter björn. Jakt är inte tillåten vid platser som iordningställts i syfte att locka till sig vilt och som inte följer dessa villkor.

Sista meningen gör skrivningen motsägelsefull. Bör ändras till:

Jakt efter björn med hjälp av åtel är endast tillåten vid platser som iordningställts i enlighet med de villkor som gäller vid åteljakt efter björn. Jakt är inte tillåten vid platser som iordningställts i syfte att locka till sig annat vilt än björn och som inte följer dessa villkor.

Allmänna råd till § 6

Mängden åtelmateriale kan inte anges i mängd utan måste hanteras utifrån andra kriterier. Skrivelsen gör det till exempel omöjligt att lagligt använda trafikdödade älgar och rådjur som åtel. Inte heller ben och skallar från älgslakterier kan användas med denna begränsning.

Under försöksverksamheten av åteljakt har det varit tillåtet att lägga ut en (1) djurkropp. Förbundet anser att förslaget bör kompletteras med följande: *Vid åtling med större vilt får en (1) djurkropp läggas ut.*

De föreslagna mängdbegränsningarna för björnåtel är enligt förbundet ologiska och saknar syfte. Under försöksperioden var det synnerligen viktigt att följa åtelmängden för att avgöra hur stor del, samt vilken sort, av åtelmaterialet som nyttjades. Varför ska man mängdbegränsa björnåtlar när det inte görs för t ex vildsvins- eller rävvåtlar? Gäller viktbegränsningarna torrt eller vått material? De föreslagna mängderna är dessutom så små att det räcker med ett par hungriga måsar eller kråkor på trakten för att åteln ska vara uppäten för dagen. Detaljreglering av detta slag skapar enbart nya definitionsproblem och misstro.

Att inte tillåta upptag av björnsår med hjälp av hund vid annan åtel än den till Länsstyrelsen anmälda gör det även fortsättningsvis olagligt att starta jakten eller passa i närheten av ställen där avfall från älgslakterier grävs ner. Denna fortsatta gråzon är mycket olycklig.

§ 6 b

Förbundet anser att användningen av optiska och akustiska lockmedel och doftämnen inte behöver regleras genom myndighetsbeslut då dessa inte är att jämföra med åtel i traditionell mening.

§ 7.5 sid 4:

Björnjakten har bedrivits med allt mindre problem vad gäller påskjutna ej återfunna björnar. Svensk björnjakt är idag den jaktform med högst "uppklarandegrad", i världen. Att då skärpa eftersökskraven ger med stor sannolikhet inte någon effekt vad gäller att förkorta björnars lidande. Det skulle möjligen försvåra att björnjakt överhuvudtaget inleddes på många marker beroende på hur skrivelsen tolkas.

Föreskriften säger inte att hunden ska vara utbildad utan använder begreppet "särskilt tränad i att spåra skadad björn". Detta krav är mer

långtgående än kraven i §17, Jaktförordningen. Förbundet anser att en föreskrift inte får gå längre än en av regeringen utfärdad förordning. Idag finns häntester, permobiltester samt i sällsynta fall tester på sändarförsedda björnar. Inga av dessa tester sker dock, av logiska skäl, på skadade björnar. För att uppfylla detta krav krävs, i teorin, att vi först tillfogar en björn skada och sedan testar att spåra den.

De idag särskilt tränade ekipagen avseende eftersök på björn (som uppfyller kraven i rekommendationen som finns idag) finns inte alls i den utsträckning och med den geografiska fördelningen så att de kan täcka upp behovet inom två timmar, särskilt inte under den inledande jakten då många björnar faller på flera håll samtidigt. Denna del av föreskrifterna löser inga befintliga problem utan riskerar enbart att skapa nya svårtolkade definitionsproblem. Förbundet anser därför att gällande skrivning ska kvarstå.

§ 7.7 sid 5

Byt ut begreppet "röda band" till "signalfärger".

§ 8

I dom den 27 april 2012 i mål B 1068-11 underkände Hovrätten för nedre Norrland regler om anmälningsplikt som gick längre än vad jaktförordningen angav. De allmänna råden till 8 § ska därför upphävas. 8 § tillför i sig heller inget annat än en information om innehållet i annan författning och ska därför även den upphävas. Med samma resonemang skulle även den nedan diskuterade ändringen av kraven på eftersökshundar underkännas, och kan således inte genomföras.

§ 11.1 sid 6

Med den föreslagna skrivelsen kan en björn inte friskförklaras efter ett längre eftersök då man har haft möjlighet att observera björnen. Nu gäller friskförklaring enbart om man hittar kulan. På många platser är det av praktiska skäl helt omöjligt, till exempel på myrmark. Förbundet ser ingen som helst anledning till att man ska ställa högre krav vid friskförklaring av björn än på annat vilt. Att genom föreskrifter dela in vår fauna i a-lag och b-lag är för förbundet helt ologiskt och provocerande. Förbundet anser därför att nuvarande text i föreskriften ska kvarstå.

När det gäller just björnar har vi idag unik expertis att tillgå via de av Länsstyrelsen och förbundet utsedda och specialtränade ekipage som

utbildas i samarbete med Viltskadecenter och Skandinaviska björnprojektet. Att kräva att endast en kulas nedslagsplats är skäl att friskförklara en påskjuten björn skulle inte ta tillvara denna unika expertis och kompetens.

§ 12 b

Försöksverksamheten är slut, därmed behövs det enligt förbundets mening inte krav på att rapportera om åtelverksamheten i efterhand. Detta skulle enbart innebära kostsam administration utan något uttalat syfte. Det är dags att jämställa åteljakten med andra jaktformer.

Förbundet anser att ev. besiktning av åtlar inte fyller något syfte. Besiktning av åtel kan göras om en björn skjutits med hjälp av åteln, vilket borde vara fullt tillräckligt och också kostnadseffektivt då anmälningsförfarandet därmed inte fyller något syfte. Under försöksverksamheten har kostnaderna för besiktning använts från myndigheter som ett argument för att inte tillåta åteljakt. Dagens väl underbyggda underlag för att återinföra åteljakten bör nyttjas för att så långt det är möjligt göra regelverket enklare än under den genomförda försöksverksamheten.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Torbjörn Lövbom

Ordförande Rovdjursrådet

Daniel Ligné

Riksjaktvårdskonsulent

